

men. Naar die beslissing wordt in het Voorwoord van De Geloofsbelijdenis van de Kerk; Katholieke Katechismus voor volwassenen trouwens verwezen. Wat behelsde die beslissing?

De buitengewone vergadering van de bisschoppensynode die op 25 januari 1985 door de paus was aangekondigd, vond van 24 november tot 8 december van datzelfde jaar te Rome plaats. Vanuit Nederland werd deelgenomen door de inmiddels tot kardinaal gepromoveerde Utrechtse aartsbisschop Simonis. De Haarlemse hulpbisschop dr. J.F. Lescrauwaet fungeerde als zijn persoonlijke adviseur. Kardinaal B. Alfrink, emeritus-aartsbisschop van Utrecht, die vanwege zijn grote verdiensten ten behoeve van het Tweede Vaticaans Concilie, ook door de paus was uitgenodigd, moest om gezondheidsredenen verstek laten gaan.

Tijdens de synode werden twee voorstellen gedaan die in dit verband van belang zijn. Allereerst was er de suggestie een soort compendium te doen samenstellen, waarin datgene wat Vaticanum II had gebracht en wat verspreid lag in de zestien conciliedocumenten, die niet allemaal even gemakkelijk leesbaar zijn, bijeen te brengen: leesbaar voor brede groepen van gelovigen en fungerend als een wat meer concrete richtlijn vanuit Vaticanum II. Het tweede voorstel betrof de samenstelling van een catechetisch handboek – eventueel een simpele en duidelijke catechismus van meer universele aard – om alle volkeren bekend te maken met de leer van de katholieke kerk sinds Vaticanum II. Dit plan schijnt ter tafel te zijn gebracht door een groep bisschoppen uit de Derde Wereld. Ten behoeve van het inculturatieproces waaraan het katholicisme in hun landen was onderworpen, hadden zij behoefte aan een meer precieze afbakening van hetgeen als een orthodoxe articulatie inzake geloof en zeden moest worden beschouwd. Enkele Europese en Noordamerikaanse bisschoppen, onder wie zich hoogstwaarschijnlijk ook kardinaal Simonis bevond, namen hun voorstel over. Hun bezorgdheid gold vooral de gevolgen van het in het Westen zo dominante pluralisme, ook op religieus-kerkelijk gebied. Die bedreigden een juiste 'determinatio fidei'.³³ De paus deelde de zorg van beide groepen. En dat leidde er weer toe dat in het eindrapport van de synode de aanbeveling werd opgenomen 'een catechismus of compendium samen te stellen van de gehele katholieke leer van het geloof en de moraal, dat als een soort uitgangspunt zou dienen voor de nationale catechismussen'. Tevens werden enkele criteria opgesomd waaraan die nieuwe catechismus zou moeten beant-

33. Vgl. *Een-twee-één informatiebulletin* 13(1985) 712-721. Vgl. ook H. Vorgrimler, 'Het avontuur van een nieuwe wereldcatechismus', in: *Concilium* 1987, nr. 4, 87.